

5 cts.

Oficines i Tallers:
Carrer de l'Argenteria, 4 i 5. - GIRONA

ANY XL. - NUMERO 10.154

EDICIO DEL VESPRE

DIJOUS 6 DE MAIG DEL 1937

Franqueig concertat

Hores de reflexió

Pels carrers de Girona es veuen des d'ahir unes patrulles de milicians armats. Han sortit dos tancs, també dels milicians de la Conselleria de Defensa, els quals eren —segons ens han manifestat— per garantir l'ordre. A l'hora que escrivim aquestes ratlles, els tancs assabentats d'haver-se donat ordre de què es retirin els dos tancs esmentats. S'han tornat a aixecar parapets a les entrades de la ciutat, des dels quals es controla tots els cotxes que entren. L'home es pregunta el per què de tot això, essent la nostra ciutat una de les més pacífiques de totes les de Catalunya i d'Espanya. Aquest matí, uns milicians han tret el mobiliari del centre de l'Estat Català, del carrer de l'Argenteria. No hi havia ningú al carrer. Així mateix ens assabentat de què ahir varen fer-se algunes detencions d'elements conceptuats de significació dretista. Fora de Girona, no tenim notícies de què hi hagi hagut res d'extraordinari, ni a les nostres comarques.

Hem de recomanar sobretot, que entre les autoritats, dirigents de partits sindicals i polítics presideixi una gran dosi de serenitat per a evitar provocacions que podrien ésser perilloses per al bon nom de Girona i per la santa causa de la Llibertat, que tots defensem. Tots els homes responsables, sense distinció de matriculació, tenen el deure d'evitar desviaments que puguin portar al caos del desordre públic, tallant primerament les provocacions.

* * *

De Barcelona tenim millors notícies d'última hora, de font particular, però certes.

La ciutat va recobrant, després dels lamentables i dolorosos fets tràgics ocorreguts, la seva normalitat.

La majoria dels treballadors s'han reintegrat al treball obeint els desigs de les autoritats i dels respectius organismes sindicals.

És amb gust que publiquem aquesta nova, per quant l'apacigament de la situació apassionada en extrem, privarà de què ens haguéssim inútilment, i sense cap profit per la lluita contra el feixisme, ans al contrari, sang de treballadors germans.

* * *

Ara, i tal com es recomana en la nota donada conjuntament per la C. N. T. i U. G. T., de Barcelona, cal evitar dintre dels llocs de producció tot allò que pugui motivar malestars i perturbacions. Cal pensar, i tenir-ho ben present, que si no organitzem decididament la unió conjunta de tota la massa treballadora antifeixista amb la consigna primordial de guanyar la guerra, correm el risc de perdre tot el que hem guanyat en aquests deu mesos de lluita contra l'imperialisme invasor. Hem estat tres dies sense pensar en els nostres combatents dels fronts; durant tres dies els hem oblidats, no hem pensat en llurs sacrificis ni en què de l'ajut que ens cal, els que ens trobem a reraguarda, en depèn en gran manera la seva moral combativa i el que el seu únic pensament sigui per acabar definitivament la bèstia feixista.

Després de les hores d'angoixa viscudes, reflexionem tot i així, i pensem que de la nostra actitud depèn el triomf de la causa de la Llibertat, el benestar de les nostres famílies i la pau a la qual tots aspirem.

No deuen ésser recollits els carnets sindicals

El seu interès en els moments presents retallam de "Solidaridad Obrera" d'ahir el següent article:

"Cuando se atraviesa por circunstancias anormales, como las que actualmente estamos lamentando, se aplica que el apasionamiento induce a los individuos a realizar actos que ningún objetivo práctico. Uno de los desaciertos que importa tener en cuenta y procurar subsanar, es lo que hace referencia a la recogida de carnets sindicales. Es un error el proceder a quitar los carnets de quienes, perteneciendo a una u otra central sindical, transitan por la calle dirigiéndose a sus respectivas ocupaciones.

El carnet sindical es el aval que garantiza al individuo como productor, está afiliado a la C. N. T. o se tiene inscrito a la U. G. T. Quitarle el carnet significa, para el que del mismo queda desposeído, colocarle en una situación de indocumentado bajo el punto de vista sindical, que en justicia es y debe ser el que mayor resultado ha de merecernos. Al individuo que se le arrebatara el carnet sindical, únicamente puede tomarse por fac-

cioso; por emboscado, cuando, al ser después requerido para que enseñe la documentación, tiene que declarar que no lo posee. Nos exponemos a que el enemigo común se aproveche, por uno o por otro medio, de lo que se hace a impulsos de la nerviosidad. Y todo ello no puede convenir ni a la una ni a la otra central sindical.

No estamos en circunstancias para exacerbar más las pasiones, para exacerbar más los ánimos. No es, no puede ser aconsejable, echar más leña al fuego de la ira desbordada; hemos de hacer todo lo posible para que no se produzcan motivos que hagan germinar el encono. Y uno de estos motivos que importa evitar que se realicen es el que señalamos con estas líneas.

Han sido rotos unos y arrebatados otros carnets de trabajadores que circulaban por nuestra ciudad para ir a sus menesteres. Y esto, repetimos no puede convenir, no puede ser permitido que se repita ni por los camaradas de la C. N. T., ni por los de la U. G. T. ni por nadie que se precie de antifascista verdadero.

Dos mundos en pugna

La humanidad se ha dividido. Dos corrientes ideológicas activas —que cada día se vienen definiendo más y más,— forcejean poderosas e iracundas, disputándose la hegemonía en pueblos y ciudades. Cada una de ellas muévase dispuesta a vencer, destruyendo a la otra. Cada una de ellas toma cotidianamente posiciones estratégicas, con el firme propósito de anular la contraria. Enfrentadas sin rebozo ni diplomacia en el campo social y en el político, —palenques preferidos por estos adversarios,— se han declarado la guerra y las hostilidades, duras y empeñosas, tienen en principio carácter decisivo.

Esas fuerzas o corrientes colectivas, representan dos mundos opuestos. Antípodos. Uno, viejo, cargado de experiencia inútil, de errores consuetudinarios y de prejuicios arraigados que constituyen un lastre pesadísimo, pero también con la enorme responsabilidad de llevar sobre sí una tradición civilizadora que abraza largos siglos de historia. Otro, nuevo, —que quizá deba su nacimiento más que a la misma evolución, a los yerros del viejo,— ágil y movedizo, sin trabas ni deudas con el pasado, lleno de pujanza, de ilusiones y de vastas posibilidades.

El viejo, lucha defendiendo obstinadamente todo su pasado secular. El nuevo, batalla sin descanso por imponer una ideología soñada. El viejo, caduco mal que le pese, carcomido, tambaleante, agrietado por la copia de achaques acumulados, aférrase tozudo, colérico, —con el egoísmo que da el instinto de conservación,— a las fuerzas e intereses preritos que creó y le sostienen aún. El nuevo, fresco, dinámico, sin ataduras, enhiesto guapamente con bullidora pasión de juventud, avanza la cara audaz y el pecho desafiante, bajo del cual hierven los bríos impetuosos y la embriaguez alocada de la savia primaveral. Quiere vivir a pleno pulmón. Lo exige. El viejo, cascarrabias y desorientado, pretende hacer valer su autoridad harto mermada —más ilusoria que real,— contra lo que conceptúa intolerable petulancia del joven. Este, sin respeto alguno, échale en rostro sus fallas peculiares agravadas por su manifiesta incapacidad contemporánea, puesta de relieve en los problemas sin resolver que asfixian a las naciones.

Ambos gritan, chillan, berrean, gesticulan desaforadamente y se insultan con saña rabiosa, poniéndose cual digan dueñas. Ambos se creen —cada uno por su parte— en posesión de la verdad, y agitanse convulsos, bien decididos a romperse la crisma y a alzarse con el santo y la limosna.

Con más trastienda, el viejo —que es taimado, muy experto en marrullerías,— invoca teatral y enfáticamente todo su pasado histórico, toda su difusa tradición. Esto lo eleva merced a ciertos hábiles retoques efectistas, sirviéndose de ello como bandera. A renglón seguido, —titiritero diestro en su menester,— hace surgir por arte de birlibirio que los pavorosos fantasmas de la anarquía y el caos que, según él, asoman su repugnante cabeza entre el bagaje de la nueva y por supuesto nefanda ideología. Entonces, sintiéndose salvador, sueña belicoso con extirpar el monstruo, trucidando a la hidra rebelde. Se propone resucitar del polvo épocas muertas, con sus regímenes anacrónicos de gobierno; aspira —con incomprensión rayana en el desatino,— a doblegar la fuerza contraria por medio de tiranías absurdas, sin darse cuenta en su ofuscación de que los pueblos de hoy, so-

cial y políticamente, no son aquellos pueblos atrasados e ignaros de centurias atrás, los cuales manejábanse por sí mismo que mansos rebaños. En la actualidad hay una conciencia, o cuando menos un alba de conciencia, en las agrupaciones humanas. Y esa fuente del conocimiento interior no se suprime con dictaduras, por violentas que éstas sean. Muy al contrario: el despotismo podrá contenerla por un tiempo más o menos largo, pero luego aquella irrumpirá incontenible y vindicadora.

El nuevo, todavía inexperto aunque vigoroso, impaciente y arrollador, clama exasperado contra las injusticias y tropelías cometidas por su contrincante durante siglos, y se dispone a toda prisa no a enmendarias, sino a suprimirlas de cuajo. El viejo, enemigo de novedades, quiere conservar a toda costa. El nuevo, repeliendo las antiguallas, quiere crear a todo trance. El viejo, adherido al pasado, insiste

en emplear remedios desacreditados que nada curan. El nuevo, iconoclasta y rebelde, preparase a utilizar remedios heroicos cuyo resultado es una incógnita.

El choque violento y rencoroso de estos dos mundos en pugna, ha de traer —ha comenzado a traer ya— trastornos y cambios fundamentales en la organización social del globo. El porvenir de la humanidad dependerá, seguramente, de la fuerza que logre —temprano o tarde— imponerse al fin, en definitiva.

Existe por una parte, la resolución inquebrantable de no dejarse arrebatar la obra constructiva de tantos siglos. Existe por la otra, la firme determinación —que se está revelando necesidad apasionada,— de forjar, de estructurar una nueva sociedad más ecuánime, más justa, más humana, en una palabra. Los hombres, combatientes en esta lucha cruenta y dolorosa, resolverán en última instancia cuál de estos dos mundos en pugna es el que ha de sobrevivir.

DOMINGO BRUNET

L'encevament dels rebels sobre Madrid

Molt s'ha dit i repetit sobre aquests procediments indignes i monstruosos que constitueixen tota la "táctica" militar dels rebels espanyols. Els bombardeigs inqualificables de què Madrid, Bilbao, Jaen i moltes altres ciutats obertes han estat objecte per part de l'aviació facciosa ha merescut i mereix la repulsa, no solament de totes les masses simpatitzants que arreu del món disposen, sinó àdhuc de tots aquells altres elements de tipus polític més distanciat al nostre i que romanien al marge de la lluita que a Espanya es ve sostenint. El sacrifici inútil i perfectament salvatge de centenars i més centenars de dones i infants que la metralla feixista causa a la nostra terra, ha estat un reactiu de simpatia envers l'Espanya republicana per part de tots aquells elements que no s'havien encara manifestat al nostre favor.

Malgrat, però, la condemna que aquells fets han tingut per part de l'opinió mundial, l'encevament que els rebels continuen donant proves damunt del cos sangonant de la ciutat màrtir de Madrid, ens obliguen a fer remarcar la diferència moral profunda que ens distingeix dels nostres contraris, com a un al·legat més de què és impossible tot intent de mediació amb éssers d'una tan reprovable condició moral.

Madrid torna aquesta vegada a sofrir la vesània insoïta dels rebels en forma aquesta vegada de l'artilleria que fixa llurs objectius damunt de les cases del centre de la ciutat. Més sang innocent, més runa i destrucció en la ciutat símbol del nostre antifeixisme indomable per obra d'aquests malvats que veient la partida perduda volen anihilar-ho tot. I el nostre procedir és ben oposat, altrament.

Tenim avui a foc segur dels nostres canons, Toledo, Osca, Oviedo i altres centres densos de població. No obstant, per un sentit d'humanitat, possible en tota lluita, la nostra artilleria es limita a disparar sobre objectius verament militars, procurant no causar víctimes entre la població civil ni danys en els edificis. Ací hi ha, per exemple, el cas del recent bombardeig que els nostres canons feren sobre la fàbrica d'armes de Toledo. El primer dispar, obeint a una tàctica preconcebuda i tenint en compte què en la fàbrica hi treballaven nombrosos obrers, fou fet a uns 500 metres de la mateixa, com a avís de què calia desallotjar-la. Els trets s'aproparen cada vegada més a la fàbrica fins que els telèmetres observaren perfectament de què els obrers sortien tots d'ella. Llavors començà el foc seguit sobre de l'edifici, el qual després d'unes poques dotzenes de disparats cremava per complet. S'havia aconseguit eliminar el sacrifici inútil d'unes vides.

A Oviedo, la ciutat assetjada, hi han proves també d'aquest sentit d'humanitat que les forces republicanes posen en la contesa. Les nostres peces de gros calibre emplaçades a una distància capaç de desfer la capital astur, són dirigides solament sobre el que representi un objectiu de guerra...

Mentrestant els obusos rebels van clivellant el Madrid heroic i sang innocent es vessa a la capital republicana.

Un abim ens separa d'aquests monstres que dirigeixen els gròssos canons sobre una ciutat de més d'un milió d'habitants.

Cap arranjament no és possible amb els causants de tantes malvestats!

DELS ESCRITS PUBLICATS A "L'AUTONOMISTA" EN SÓN RESPONSABLES LLURS AUTORS

Més jornades de passió

Semblava que les paraules apremiants de Companys, García Oliver, Vidiella, Vázquez, Hernández Zancajo i altres que a la vetlla d'abans d'ahir van raonar les consignes d'alto el foc i de reprendre el treball, havien de tenir efectes evolucionants. El que no fos sensible a les reflexions, ho seria a les evocacions sentimentals de cara a la Pàtria i de cara al món. Ahir, des de les emissores de la Generalitat van sentir noves veus d'angúnia i nous clams de què tothom deposés les armes per a deixar via lliure a l'obra del nou govern ja constituït amb representació d'organitzacions sindicals i polítiques, i retornar a una normalitat que fos garantia de la consideració internacional que necessitem i d'eficàcia per a guanyar la guerra.

Això deia amb massa evidència que, dissortadament, les veus dels homes de màxima responsabilitat no havien estat ateses en la mida que s'esperava. Mentrestant una emissió de Ràdio Barcelona, des del Palau de la Generalitat, feia saber que "per pròpia iniciativa del Govern de València" l'ordre públic a Catalunya i les funcions de defensa passaven a mans del Govern de la República. La notícia impressionà fonament a l'opinió pública. Tothom va acusar la importància i significació indubitables d'aquesta mesura lamentable i necessària, en forma prou expressiva. Suposem que si ha arribat d'acord el govern de la Generalitat i el de la República, i per motius diversos hauríem preferit que s'hagués dit així mateix. Esperem efectes saludables d'aquesta mesura de salut pública i que sigui d'una breu transitorietat.

* * *

D'entre els parlaments pronunciats ahir volem subratllar els del destacat militant de la C. N. T., Vázquez, i de la U. G. T. Ambdós van desautoritzar en nom de les organitzacions que representen als que continuaven la lluita fratricida, requerint novament a tots els treballadors de Barcelona i de la resta de Catalunya per a què acatessin les disposicions del Govern i multipliquessin els esforços per la victòria contra el feixisme criminal. No acatar aquests imperatius és autodelatar-se com a col·laboradors de l'enemic comú.

* * *

Altra vegada vam creure que arreu serien ateses les invocacions. Mentre escrivim aquestes ratlles, a les tres de la tarda, sabem que a Barcelona fa hores no se sent gairebé cap tret i que no circulen pels carrers elements armats. En canvi ací, a la nostra ciutat, comprensiva i cordial, ahir va ahver-hi un nerviosisme pujat de to i, per tant, perillós. No és gaire diferent en el dia d'avui, i és lamentable algun fet esporàdic en relació a membres de forces governamentals. Esperem que s'hauran pres les mesures perquè no es repeteixin i perquè no es vegin pels carrers elements armats per a conservar un ordre que no s'ha alterat, ni s'ha de pertorbar.

Parem-hi compte tots. Acallem la veu de l'amor propi, de l'odi i del proselitisme, per a servir dignament i humanament els alts interessos de Girona, de Catalunya, de la República i de la Llibertat.

Prou exhibicions, imprudents ací! Donem una vegada més exemple de bon sentit i de convivència antifeixista.

Com s'aprecia la situació d'Espanya a l'estranger

Per tal que els nostres lectors es puguin formar concepte de com s'aprecia a l'estranger la lluita que el nostre poble manté contra el feixisme internacional, traduïm de l'edició que s'imprimeix a Praga del periòdic "Deutsche Volkszeitung", rotatiu que es publica en vint-i-sis països, el següent article que, per la clara exposició dels fets, reflexa el sentiment que porta per guiatge els mots Llibertat, Dret i Pau.

"Ja no més intervenció! — El que intenten les potències feixistes a Espanya, no pot pas explicar-se amb la paraula intervenció. Aquesta guerra és una guerra imperialista del feixisme alemany i italià, és una guerra sense declaració prèvia, declarada, però contra l'Espanya republicana. L'ofensiva de Guadalajara, fou portada a cap per forces regulars italianes, divisions que anaven comandades pels generals italians, Mattini com a cap general, i sota les ordres d'aquest, seguien els generals Coppi, Nuvolini i Bergussoli. Les proves són inexcusables. Entre les tropes que s'han fet presoner en nombre superior a 700 homes, hi ha oficials de totes les armes, s'han pres també dotze canons de campanya, tres ensenyas, cent cinquanta metralladores, nombrosos carros de municions, un hospital de campanya, set tancs, amb distintius i emblemes que demostren pertànyer a l'exèrcit regular italià.

"Hi ha encara les declaracions fetes pels italians fets presoners. El cap del batalló núm. 83 d'Infanteria, Antoni Luciano, de guarnició a Ancona, caigut presoner a Brihuega Torrija, declara que la Divisió Littorio fou enviada cap a Espanya, i que les tropes italianes que es trobaven en territori espanyol, sobrepassa a 80.000 homes: que les alemanyes no minva pas de 40.000 més. Entre Hitler i Mussolini, units contra el poble espanyol, han declarat aquesta guerra imperialista. Això és ben cert. Després cal fer constar que la derrota italiana a Guadalajara, costà la pèrdua d'una completa divisió italiana, però que no ha estat pas la darrera ofensiva que pensen portar a cap. Han vist aquests militars que la tàctica de les forces republicanes és una tàctica difícil d'entendre, més encara en pensar que Catalunya mobilitza. Largo Caballero ha dit, "tenim els homes, no, però, les armes, malgrat el qual no ens deixarem escanyar i crearem aquestes per allà on ens convingui anar."

Els feixistes ho han calculat i ho han preparat tot. Avui hi ha més de 120.000 homes en terra espanyola que no ho són d'espanyols. Són tropes italianes i alemanyes preparades a bis-

tament per la guerra. Els empleats oficials i els vaixells encarregats del control, podran portar a cap llur tasca, però el que faran serà únicament "Bloquejar" la republicana Espanya; continuaran el joc ja vell de la conveniència. Només caldria una cosa en aquesta qüestió, que la intromissió de les bandes feixistes no hi tinguessin camps a propòsit, perquè Portugal, està ben bé al costat de Franco, i la comèdia del control, Londres ho sap bé que no és altra cosa que donar llibertat a Hitler i a Mussolini perquè facin el que els interessi. És això el que vol Anglaterra? Hi han poques persones que no s'hagin ja fet càrrec del que vol dir tot això.

Prou ha fet el Ministre espanyol d'Afers Estrangers, Alvarez del Vayo, explicant a la Lliga de Nacions, com també als Governos d'Anglaterra, França i àdhuc al dels Estats Units per aquelles notes enèrgiques, dient ben clarament "que existia una guerra, però era una guerra la prèvia declaració de la qual no fou comunicada".

Itàlia ha fet el mateix que va fer a Abissínia, ha fet, fa la guerra a un altre dels membres de la Lliga de Nacions. Tots els pobles del món que es diuen pobles lliures expressen llur protesta davant aquests fets i es posen al costat del Govern d'Espanya. Però el món dels treballadors ha de fer més encara, Caballero demana armes. Escoltem aquest crit, exigim-nos nosaltres mateixos i a tot arreu, fem que sigui un fet la llibertat de comerç amb el Govern d'Espanya, hem de donar-li la possibilitat tots els medis per tal que treguin del seu país les tropes feixistes!

Tinguem present la resposta del representant de la U. R. S. S., meditem que significa la paraula moralitat.

HOMBRES Y MUJERES! ¡NO IGNOREIS EL PELIGRO!

TENSION - O PRESION DE SANGRE - ALTA, OCASIONAL
PARÁLISIS
APOPLEJIA (PERDURA)
Evite y combátelo tomando

BAJTEN
Lixio reguro

PRECIO 700 Ptas

CATALANISME I CATALANITAT

La sort d'un poble

No crec que es disputi res fonamental per al ressorgiment polític, ni econòmic, ni cultural. Les passions agressives s'han desfermat; envaeixen la via pública, són motiu només per a què els instints fraticides o de poder senyoregin; perquè estic convençut que si podíem analitzar els mòbils de les actituds no hi trobaríem ni rastre d'intencions ideals de treballar per l'afiançament d'una justícia social, d'un respecte més sincer dels furs humans o dels drets dels Pobles.

La causa prové que Catalunya, cada dia en tinc una noció més clara, no posseeix un esperit propi. És una realitat geogràfica, històrica, etnològica, però no posseeix aquell esperit de solidaritat que trobem als pobles que viuen una hegemonia perquè la senten com l'explicació integral de la seva existència. Totes les classes de França deixaven de banda les lluites internes per tal d'enfrontar-se contra la invasió germànica. Nosaltres ens deixem arrossegar miserablement per la baixesa moral, pel ressentiment; per l'especulació, pel traficament. Ens

buidem al caos intern perquè som covards per a enfrontar-nos a un enemic comú que ens planta cara. No som posseïdors d'aquella grandesa espiritual que sublima els instints inhumans; l'arribisme, i tots els apassionaments egoïstes, ens corquen els propòsits nobles, la comprensió, la germanor, la convivència.

Som un país que es deixa envair per idees, sistemes polítics, exèrcits... cabdills... estranys a la nostra constitució social, talment una femella que excitada pels instints animals es ven al primer passavolant.

En aquests moments de descarada especulació material, us adoneu que tota la política catalanista, que tots els escarrissaments teoritzadors del nacionalisme català, són ran poqueta cosa, són un fruit tan raquídic d'afeccionat a les flors de test, que encara no ha estat deslliurada una doctrina ferma, que el Poble Català la senti com a pròpia, com es sent l'amor als pares, a la llengua i a la terra. Que quan sigui vexada tothom es redreci

amb el gest irat d'un amor propi ferit; d'una dignitat ultratjada.

Aquell catalanisme inflat per quatre somniadors i aprofitat per a fer-ne una política que permetés presentar-lo com una força a liquidar per una cartera de ministre, unes concessions financeres, o uns galardons, encara juga a borsa. Solament que ara ja s'hi especula amb el crit de la borsa o la vida. Gest d'escenari; d'unes quantes marionetes mogudes pels fils d'uns interessos molt ben tramats a fora les bambalines, però que, vull creure-ho, no tindrà el final que els especuladors n'esperen. Serà una partida més esguerrada. Podrà el joc continuar amb la carn viva del nostre poble; el renaixement dels pobles Ibèrics es retardarà, però els agiotistes hi deixaran també les urpes i nosaltres, amb noves penes i treballs, reemprendrem aquest camí difícil, ple d'enganys i rosso'ades, d'un Poble que es busca l'esperit a manotades, amb les armes als dits, en lluita entre germans.

LA NOSTRA SUPERIORITAT EN FALLA TEMPORAL

Aquell magnífic individualisme català que els pensadors ens han reconegut i els fets demostren; aquella diversitat d'esforços que al camp, a la indústria, al comerç, a la cultura, ens donava una fisonomia individual

prometedora, —tant, que Keyserling mateix ens predestinava com a poble preparat per a fer néixer una cultura universal, de l'amor— quatre energümens, quatre cervells obcecats pel botí d'una victòria, actualment en entredit, en una batussa de prerrogativa, s'afanyen a ensulciar-la amb satisfacció completa de grans ramats innocents que es deien catalanistes, com altres tenen la banderilla de dir-se homes i assassinar als seus semblants.

La nostra superioritat es converteix, degut a cervells o a intencions malignes, en la nostra degradació. Nosaltres havíem de reeixir perquè som un poble entrenat per al lliurament del rendiment màxim. El Productor, el combatent, el ciutadà, el creador... no són partícules mecanitzades. La nostra indústria podia rendir òptimament perquè mentre l'organització de les grans explotacions modernes tracten el productor com un mecanisme automàtic, nosaltres el sabem aprofitar com una personalitat amb iniciativa pròpia. Puixant i rectora. Mentre el militarisme teüt, en tractar la guerra amb materialisme cru, disposa del soldat com un autòmat, nosaltres li reconeixem una força individual. Això ha fet i farà que mentre nosaltres ens referem fàcilment d'una derrota i posem una aviació eficient, a ells quan es falli l'encadenament automàtic, la màquina ja no els serveix més que de carcassa morta.

Però aquesta fe en l'acció personal,

BARCELONA

NOTA DE LA C. N. T. I U. G. T. ORDENANT ES REEMPREGUI EL TREBALL

Barcelona, 6. — La Federació Local de Sindicats Unics de Barcelona (C. N. T.) i la Federació Local de Sindicats de la U. G. T. han adreçat a tots els treballadors la següent nota:

"Els tràgics successos desenvolupats a la nostra ciutat durant les últimes quaranta-vuit hores, han impedit que la totalitat dels obrers de Barcelona concorreguessin al treball.

El conflicte que motivà aquesta situació anòmala i perjudicial per a la causa del proletariat, ha estat resolt satisfactoriament pels representants dels partits i organitzacions antifeixistes, reunits al Palau de la Generalitat. Per tant, les Federacions Local de la C. N. T. i U. G. T. han pres l'acord d'adreçar-se a tots els afiliats llurs ordenant-los que s'incorporin seguit a les seves tasques acostumades. És necessari retornar a la normalitat. Persistir en la inactivitat industrial equival, en aquests moments de guerra antifeixista, a col·laborar amb l'enemic comú, afeblint-nos nosaltres mateixos.

Així, doncs, s'ordena a tots els treballadors de la U. G. T. i C. N. T. sense excepció de cap mena, es reincorporin al treball, recomanant als obrers d'ambdues sindicals, que evitin amb la seva conducta dintre dels llocs de producció, tot allò que pugui ser motiu de perturbacions i acaraments mutus. Hem d'extreure de l'experiència viscuda, profitoses ensenyances que han de servir-nos, d'ara endavant per mantenir aquelles relacions de cordialitat i fraternitat l'absència de les quals tant hem deplorat en les hores transcorregudes darrerament.

Les Federacions Locals de la C. N. T. i U. G. T., reiteren a llurs afiliats que deixin les actituds hostils. Són moments de comprensió i solidaritat. Els carnets d'ambdues centrals sindicals, deuen ésser sagrats per a tots i els Comitès de control tenen el deure de garantir el respecte a tots els treballadors sense distinció.

Camarades de la C. N. T. i U. G. T. A treballar tots!"

NOTÍCIES

Com de costum, ahir des de València, el Govern radiar els comunicats de guerra i de Marina i Aire, essent en tots els sectors molt favorables les operacions de l'exèrcit popular i de la gloriosa aviació, el que tenim el gust de publicar per a coneixement dels nostres lectors i del poble antifeixista. Les conferències telefòniques no han estat possible publicar.

També va radiar des de València, el Ministre de la Governació, que s'havia restablert ràpidament l'ordre públic a Barcelona, sortint al pas a les falanges de les emissores faccioses.

—Pensa que la CREU ROJA no és subvencionada per cap entitat oficial. A Ràdio GiroBa i a l'antiga Casa Carles esperen el teu donatiu.

Poc després d'haver-se construït el Grup escolar "Ignasi. Iglesias", s'hi van plantar empeltaments de pins dels seus voltants, en la magna muntanya de Montjuïc, dels quals molts d'ells han anat creixent fent molt bonic aquell paratge d'esbarjo per als infants.

Aquest any el nostre Ajuntament, fent un canvi d'arbres amb un altre municipi, ha adquirit un centenar més de pins, els quals han estat plantats en dita muntanya, i degut a què el terreny per a llur creixença és immillorable, malgrat saber que per a llur desenvolupament aquests arbres són poc oxigens en la qualitat de les terres, dintre pocs anys veurem aquell paratge més agradable. Agradable per constant que tenen els pins, i agradable a l'ensens peis seus per l'aire saludable als organismes humans.

Si avui té admiradors el Grup Escolar de referència pels seus detalls pedagògics, més en tindrà encara quan aquests pins siguin fets; i amb això, recordem una vertadera mania que tenia el doctor Carulla quan impulsava la creació d'escoles a Catalunya, que sempre, per al seu emplaçament, escollia llocs on hi hagués pins, els quals deia que eren sagrats; per això recomanava que allà on no n'hi havia se n'hi plantessin.

Si l'Ajuntament tirés endavant el projecte aprovat de temps referent a la conducció d'aigües del riu, mitjançant un motor elèctric —que ja va adquirir—, tenint com té sobrant de força elèctrica de la central de Pedret, aquell paratge es convertiria dintre poc temps en un dels més formosos i agradables indrets de la nostra ciutat.

Cafès
Cornellà
Suces empaquetats
Telèfon, 321
Girona

De dintre el pati de l'escola del carrer d'Eiximenis s'han arrancat dues plantes; una d'esvelta, plena de vida, i l'altra malalta. Ens ha fet molta pena veure que passaven les dues pel mateix rasador, puix que feien molta ombra al pati, beneficiant els petits escolars de rebre massa directament els raigs solars en llurs moments d'esbarjo. Ens han dit, però, que s'ha disposat aquesta mesura perquè privaven al llum de les classes o d'alguna d'elles.

Aquesta facilitat amb què s'arranquen els arbres, ens dol sempre molt. Ja varem dir la gran equivocació que ens arrancar, sense transplantar-los, els til·lers de la Plaça de la Independència, suplint-los per arbusts.

Compro segells de correu i col·leccions
Raó: Claveria, 9-2.

S'estan acabant de replenar amb les runes sobrants de l'ex-convent de les Bernardes, els dos carrers llindants amb la via ferrada des de Figueras fins el de Ferran Puig.

Serà una millora remarcable, molt important per Girona. Si s'ha de donar noms a dits carrers, recomanem al Consell Municipal que no oblidis —massa oblidats, per cert— els noms d'Anselm Lorenzo i de Ramon Chies. Dos lluitadors de l'ideal redemptor del poble quan era un perill personal lluitar i propagar les idees redemptores i emancipadores.

Molt aplaudim aquesta obra urbana, però hem de censurar l'abandonament en que es té la Gran-Via o sigui el carrer de Jaume I, puix que sense quitar-lo ni regar-lo s'hi forma una polsaguera espessa, perjudicial per a la salut. Pensem que allí hi ha un Grup Escolar; que certes criatures no hi van per a passejar, i que la pols que ingereixen els és, u'tra molestosa, en extrem perjudicial per a llurs organismes en formació.

S'estan donant els últims cops de mà per acabar els urinaris de la Plaça de la Independència. Avui es posava la barana que cerca l'edifici soterrani. Suposem que s'inauguraran tot seguit.

Avis de la Conselleria Municipal de Finances:

VIVENDA
Es fa públic que la recaptació dels lloguers d'estatges i locals municipalitzats en la demarcació d'aquesta ciutat, s'efectuarà a començar el dia 5 del maig corrent, fins el 15 del mateix, de les 10 del matí i de les 4 a les 6 de la tarda, en les Oficines instal·lades en la Casa Comunal.

S'adverteix al públic que a l'efectuar el pagament del lloguer d'estatge se li lliuraran els tiquets de racionament del pa corresponent al mes de juny que s'apropa, per la qual cosa hauran d'exhibir la tarja vermella de la que es troben en possessió.

També es complau aquesta Conselleria en fer públic que des del mes de març passat es deixarà de percebre, per recents acords del Comitè Permanent l'impost transitori que gravava el lloguer d'estatge.

Girona 3 de maig del 1937.

El Conseller Municipal de Finances, J. VERDAGUER.

Tal com diem en altre lloc, a les cinc de la tarda, han estat retirats els tancs que estaven distribuïts en diferents llocs de la ciutat. Parlant amb el Comissari de Defensa, company Pey Sardà, a última hora, ens ha confirmat la bona nova de què es va restablir la normalitat arreu, afegint que posa a contribució tota la seva voluntat per aconseguir-ho, la qual cosa ho celebrem molt.

El ciutadà Martínez fa a mans de l'Alcaldia dues clauetes trobades a la via pública les que es lliuraran a qui acredití que li pertanyen.

J. Martí Genís
METGE
Es complau en assabentar al públic que ha traslladat el seu consultori a la Plaça Didac Tarradell (abans Marquès de Camps, 10, 1.er - bis).
GIRONA
Hores de Consulta: Tarda, de 4 a 6. Dissabtes: De 11 a 2 i de 4 a 6.

SINDICAT AGRARI CERVIA DE TER
Tots els productes de la Terra directament del productor al consumidor.
AVIRAM — OUS — CONILLS
PATATES — LLEGUMS, ETC., ETC.
Despatx a Girona: Rambla Llibertat, 23

ESPORTIVES

DE FIGUERES

FUTBOL

U. E. Figueres - C. D. Espanyol, de Barcelona, en partit d'homenatge a Joan Romans i Riera, entrenador de l'equip figuerenc

La Junta directiva de la U. E. Figueres, en ocasió del sensacional partit de futbol entre el seu equip i el de C. D. Espanyol, ha acordat dedicar-lo en homenatge al seu entrenador el company Joan Romans, per la seva desinteressada tasca; brillantíssima per cert, que ha despenyat des de la possessió del seu càrrec.

Gràcies a ell, l'equip figuerenc s'ha posat en plena forma; palesament ho demostren els resultats que diumenge darrera diumenge obté, els quals, i perquè el lector se'n faci càrrec, en detallarem alguns a continuació:

Figueres, 3; Girona F. C. (B), 0. Figueres, 11; J. E. Independència, de Girona, 0. Figueres, 11; C. d'E. Ripoll, 0. Figueres, 6; Palafrugell, 2.

L'esmentat partit, que tindrà lloc a Figueres el dia 16 del corrent, serà un dels aconeximents més grans celebrats a la nostra ciutat fins la data.

El cop inicial serà tirat per la xamosa nena Clara Romans, filla de l'esmentat entrenador.

L'equip de l'Espanyol estarà compost per Martorell, Pardo, Pérez, Cardús, Manolín, Lecuona, Prat, Ramoa, Chas, Espada i Bosc.

Com pot veure's, l'equip espanyolista es presentarà completíssim, la qual cosa fa preveure un partit en extrem interessant.

CICLISME

El Club Ciclista Figuerenc organitzat pel dia 30 del corrent una interessant carrera ciclista a benefici dels Hospitals d'aquesta ciutat.

A continuació detallam l'itinerari i premis de la mateixa:

Recorregut. — Dos voltes Rambla i Plaça Palmera, Hostalets, Pont de Molins, Can Quartós, Agullana, Boadella, La Salut, Tarrades, Llers, Figueres, Vilatenim, Vilasacra, Castelló d'Empúries, Trencant de Roses, Pedra Fita, Port de la Selva, Llançà, Vellela, Garriguella, Perelada, Vilbertran i Figueres. — Total, 130 quilòmetres.

Premis classificació general. — 1, 225 pessetes; 2, 115 ptes.; 3, 75 ptes.; 4, 50 ptes.; 5, 40 ptes.; 6, 30 ptes.; 7, 25 ptes.; 8, 20 ptes.

Premis per terceres i quartes categories. — 1, 50 pessetes; 2, 40 ptes.; 3, 30 ptes.; 4, 20 ptes.; 5, 15 ptes.; 6, 10 ptes.; 7, 10 ptes.; 8, 5 ptes.; 9, 5 ptes.

Premis socials. — 1, 75 pessetes; 2, 35 ptes.; 3, 30 ptes.; 4, 20 ptes.; 5, 10 ptes.; 6, 10 ptes.

L'esmentada carrera serà de lliure categoria nacional.

Per davant ja augurem un gran èxit pel Club Ciclista Figuerenc, car totjust oberta la inscripció, ja són en nombre considerable els inscrits.

En properes edicions donarem amplis detalls d'aquesta carrera, com també la llista dels corredors que hi prebé la llista dels corredors que hi prendran part.

Per inscripcions, a la següent adreça: "Club Ciclista Figuerenc", Rambla, 29, Figueres.

BONAVENTURA

Bitllet atresorat és bitllet que cerca la seva pròpia anul·lació.
Per al traïdor, la màxima pena. Ell qui atresora és un traïdor.

INFORMACIO

BARCELONA

Comunicat de guerra

Barcelona, 6 (2 tarda). — Comunicat de guerra: Res de nou digne d'esment a tot el front d'Aragó.

Nomenament

Barcelona, 6 (2 tarda). — Ha estat nomenat cap de la quarta divisió el general Sebastià Pozas.

Incursió de l'aviació facciosa a les estacions de Vinaroz i Benicarló

Tarragona, 6. — L'ordre no s'ha alterat a les comarques tarragonines. L'aviació facciosa ha llançat unes setanta bombes contra les estacions de Vinaroz i Benicarló, sense aconseguir cap dels seus criminals objectius. No han causat danys materials.

La marina anglesa protegirà els vaixells que realitzin l'evacuació de la població no combatent de Bascònia

Londres, 6. — Els periòdics comenten la terminant declaració feta per Edén a la Cambra dels Comuns, anunciant que la flota de guerra anglesa protegirà inexorablement als vaixells mercants que enarborant la bandera de la Creu Roja Internacional, es dediquin a l'evacuació de la població no combatent de Bascònia.

Sobre la resposta donada per Fran-

co a la comunicació anglesa, relativa a aquella evacuació, diuen els periòdics d'aquest matí que el cap rebel considera "inacceptable" la decisió presa per França i Inglaterra sense comptar amb l'anuència de Burgos. Franco reconeix "els bons propòsits d'Inglaterra", i formula altres propòsits.

En relació amb el bàrbar bombardeig i destrucció de Guernica, ha manifestat Edén, a la Cambra dels Comuns, que no pot declarar res sobre el particular, fins que no rebí l'informe que ha encarregat a l'ambaixador d'Inglaterra a Espanya, sir Chilton, resident a Hendaia, i al cònsol britànic a Bilbao.

Aquesta declaració del ministre de l'Exterior, ha provocat protestes, perquè ha donat a entendre que no creu en la destrucció de Guernica pels avions alemanys, i espera, per convèncer's, rebre l'informe afirmatiu de l'ambaixador a Espanya i del cònsol a Bilbao.

Les tropes de l'Exèrcit basc desenrotllen una forta ofensiva contra les forces rebels

Londres, 6. — Comuniquen de Bilbao que l'Exèrcit basc està desenrotllant una gran ofensiva als sectors de Bermeo i Rigoitia, per tallar els intents rebels d'apoderar-se del famós Sullube-Mendi, que els tanca el pas cap a la riera de Bilbao.

Al sector de Guernica han iniciat els feixistes un fort atac que ha estat primer contingut i després rebutjat coratjosament.

FUTBOL

SERÀ CERTA LA CELEBRACIÓ D'UN GIRONA F. C. "B" - RECREATIVU GIRONI A L'ESTADI MUNICIPAL DE VISTA ALEGRE EL PROPER DIUMENGE?

Molts rumors corren a la nostra ciutat de la celebració d'aquest encontre que encapçalem i que nosaltres publiquem amb moltes reserves, i que no cal dir que de celebrar-se desvetllaria, una afició intensa en els cercles futbolístics de la nostra ciutat.

Ultimament s'ens diu que aquest partit sembla serà anunciat per al proper diumenge dia nou dels corrents i que es farà a l'Estadi Municipal (Camp del Girona F. C.) i sembla que l'equip "B" del Girona F. C. seria: Rustullet; Baiges; Caritg; Dalmau; Privat; Campa; Ferrer; Torres; Babot; Jordà; Coca. Suplent: Garcia.

No cal dir que l'encontre a celebrar per part del "Recreatiu Gironí" seria l'encontre més difícil de tota la seva etapa esportiva, però estem segurs que com sempre, aquest equip sortirà al terreny de joc amb aquell entusiasme que tantes vegades li hem aplaudit.

Celebrariem poguer donar detalls més concrets sobre aquesta nota.

T.

Dr. F. Font Miralles
Consultori de malalties de l'aparell digestiu i nutrió
RAIGS X
Avinguda Alvarez de Castro, 9, primer
sambra Plaça Hospital
Consulta: dimarts, dijous i dissabtes de 3 a 6
Telèfon, 351

Situar la moneda als Bancs, és assegurar la seva estabilitat.

UN PERIODISTA ITALIA DESCOBREIX EL QUE FA ANYS ES PRACTICA ACÍ

Fa dies que la premsa italiana no fa altra cosa que remoure la qüestió de la implantació de les "corporacions municipals", "plans quinquennals" i autarquies econòmiques. Aquestes suggerències mussolinianes demostren ben clarament que la fatuïtat del "duce" de poses histriòniques i apocalíptiques és d'una buidor abracadabrant.

La tan pregonada Llei de Corporacions Municipals que fa prop de dos anys que s'intenta establir a Itàlia, no és més que un groller aranjament de les lleis corporatives implantades a Suïssa fa cinquanta anys!

Respecte a la defensa de la implantació d'autarquies econòmiques que pregonava fa dies i admira dels teutons, en països pobres en matèries primes com Itàlia i Germània, les autarquies econòmiques sols poden servir per encobrir la misèria del país, essent el pròleg la implantació de vastos plans quinquennals o quadriennals per al retorn a les 60 hores setmanals de treball en fàbriques i tallers! Aquest sistema també és passat de moda.

El periodista Massimo Caputo ens fa saber ple d'admiració per mitjà de la "Gazzeta del Popolo" del dia 20 d'abril, que la implantació de l'autarquia econòmica reporta tants grans beneficis al poble teutó, que fins aprofitant alguns draps que es llançaven, ara produeixen grans quantitats de filatura amb la qual es fabriquen formosos teixits per a diversos menesters! Veritablement són ignorants aquests feixistes! Pel que es veu, ignoren que a les regions catalanes d'Olot, Terrassa i Sabadell, es treballen "regenerats" que són l'admiració del món. Els nostres germans d'Alcoy baten el rècord mundial.

Amb filatura regenerada molt sovint fabricada a Catalunya, manufacturen teixits i gèneres de punt que es venien arreu del món. I no d'ara, ja fa anys que tenim el secret d'aquesta fabricació.

No facis el ruc, Massimo Caputo, tot això que tu admires és molt vell, més vell que l'anar a peu, a casa nostra.

Generalitat de Catalunya

CONSELLERIA D'AGRICULTURA I PROVEIMENTS

PAGESOS DE CATALUNYA:

A desgrat de l'època avançada en què ja ens trobem, a Catalunya hi ha camps de blat i d'altres cereals que pugem migrats. Això vol dir que hi ha hagut pagesos que no han seguit prou bé les instruccions que, al seu temps, el Departament d'Agricultura va donar per tal de compensar la manca de sulfat d'amoniac amb aplicacions escalonades de nitrat.

La manca d'ufana d'aquests camps vol dir que els cereals pateixen "gana de nitrògen", és a dir, que no han rebut prou nitrat. Cal, doncs, que els pagesos cuitin a fer unes bones es-

campades de nitrat en aquests camps. Encara hi són a temps; d'altra manera, la collita serà migrada. PAGESOS DE CATALUNYA! Enguany, més que mai, Catalunya necessita que la collita de blat i d'altres cereals per a l'alimentació de l'home i del bestiar, sigui extraordinàriament abundant. I sou vosaltres els obligats a realitzar els sacrificis necessaris perquè això sigui possible. La Conselleria d'Agricultura i Proveïments us garanteix que els vostres esforços seran premiats i que els vostres productes obtindran el preu remunerador que compensarà el vostre treball i que us farà sentir plenament conflat en el Govern de la Generalitat.

Carnet del radio-oient

EMISSORA E.A.J. 38 RADIO GIRONA

Emissió de nit

A les 19.—Obertura. Senyals horaris pel carilló.

Lectura dels editorials o notes diàries de L'AUTONOMISTA i FRONT.

A les 19'15.—Diari parlat L'ESPURNA del P.O.U.M.

A les 19'40.—Emissió del Partit Sindicalista.

A les 20.—Diari parlat C.N.T.-F.A.I. (Informació dels fronts).

A les 20'20.—Notes facilitades per la Comissaria de la Generalitat a Girona.

A les 20'40.—Servei especial d'informacions de Ràdio Associació de Catalunya.

A les 21.—Comunicat oficial de la nit i altres informacions des del Palau de la Generalitat.

A les 21'15.—Música variada, en discos.

A les 22.—Comunicat oficial del Ministeri de la Guerra, des de Madrid. Servei d'informacions de R. A. de C. (Eventuals).

A les 22'15.—Música variada en discos.

A les 23.—Fi de l'emissió.

Emissió del migdia

A les 13.—Obertura. Senyals horaris pel carilló. Música variada en discos.

A les 13'45.—Emissió de la Delegació d'Estat Català a Girona.

A les 14.—Comunicat oficial del matí i sumari del "Diari Oficial des del Palau de la Generalitat. Emissió del Comissariat de Propaganda de la Generalitat de Catalunya.

A les 14'20.—Servei d'informacions de R. A. de C.

A les 14'30.—Notes facilitades per la Comissaria de la Generalitat a Girona.

—No regategis una moneda a una institució que vetlla desinteressadament per tots els ciutadans.

No deixis d'ajudar a la CREU ROJA.

AIGÜES MINERALS

FONTS DE SACALM

Abans Sant Hilari Sacalm (Girona)

Descobertes a començament del segle XVIII i declarades d'utilitat pública en la Gasetta de Madrid del 31 de desembre de l'any 1879.

Premiades a les Exposicions de París, Frankfurt, Amsterdam, Niça, Madrid, Barcelona, Buenos Aires, etc., etc.

Afeccions hepàtiques:

LITIASIS HEPÀTICA (CALCULS BILIARS) INFART SIMPLE DEL FETGE, CATARRO DE LES VIES BILIARS.

Afeccions urinàries:

LITIASIS DE TOTA MENA I PARTICULARMENT L'ÚRICA (MAL DE PEDRA), ARTRITISME, GOTA, DIABETES, ETC.

DEMANEU-LA EN ELS ESTABLIMENTS BEN ASSORTITS

PER A COMANDES AL

Consell Municipal de Fonts de Sacalm

PRIMAVERA...

VEGI VD. L'EXTENS I VARIATS ASSORTITS DE GENERES PER A LA PRESENT TEMPORADA TRAJOS D'IMMILLORABLE QUALITAT. SEMPRE EL MES NOU. — ELS MILLORS PREUS

SASTRERIA QUINTANA
PLAÇA de les CASTANYES

Agència Gómez

Ciutadans, 3

Telèfon, 85

Impost sobre la xifra de negocis

Aquesta Agència gestiona la legalització de llibres-registres d'operacions i presentació de les declaracions per a la liquidació de l'esmentat impost.

VINS SELECTES

Conca del Gayà

PREVEU-LOS I ELS ADOPTAREU

Celler Cooperatiu del Sindicat Agrícola de Vilarrodona

DIPÒSIT EXCLUSIU:

COLMADO CANADELL

Sols és legítim el que porta el precinte amb el seu escut. COMPTA AMB LES IMITACIONS.

SUBSCRIVIU-VOS A

L'AUTONOMISTA

Cooperativa Obrera de Transports del Baix Empordà

Horari d'autobusos i trens a partir del dia 8 d'Abril del 1937. AQUEST HORARI ANUL·LA TOTS ELS ANTERIORS

PALAMÓS - FLASSÀ - GIRONA

ESTACIONS	AUTOBUSOS				TRENs			
	N.º 2	N.º 4	N.º 6	N.º 8	N.º 12	N.º 14	N.º 16	N.º 18
Palamós. (Sortida)	3,45	8,00	15,00	18,00	5,50	7,40		
Vall-llobrega	»	»	»	»	6,02	7,52		
Palafrugell	4,00	8,15	15,15	18,15	6,29	8,10		
Torrent	4,05	8,20	15,20	18,20	6,46	8,33		
St. Climent	»	»	»	»	7,01	8,49		
La Bisbal	4,25	8,40	15,40	18,40	7,30	9,08	13,00	
Corsà	»	»	»	»	7,40 x		13,10	
La Pera	»	»	»	»	8,03		13,30	
Flassà	4,45	9,00	16,00	19,00	8,20		15,45	7,10
Celrà	»	9,15	16,15	19,15				
Pont Major	»	9,25	16,20	19,20				
Girona (Pedret)	»	9,30	16,25	19,25				
P. Independència	»	9,35	16,30	19,30				
Girona - M. S. A. (Arribada)	»	9,40	16,35	19,35				

IMPORTANT: Els dissabtes, sortirà un auto de Palamós a les 6,45 amb destí a Girona arribant a la dita capital a les 8,20. Aquest servei passarà per Palafrugell a les 7,00; per Torrent a les 7,05; per La Bisbal a les 7,25; per Flassà a les 7,45 i per Celrà a les 8,00.

ENLLAÇOS: Auto 2, a Flassà amb lleuger a Barcelona que té l'arribada a les 8,45.
Auto 6, a Flassà amb lleuger a Barcelona que té l'arribada a les 19,45.

GIRONA - FLASSÀ - PALAMÓS

ESTACIONS	AUTOBUSOS			TRENs			
	N.º 1	N.º 3	N.º 5	N.º 13	N.º 15	N.º 17	N.º 19
Girona - M. S. i A. (Sortida)	11,00	16,00	21,50				
P. Independència	»	»	»				
Girona (Pedret)	11,10	16,10	22,00				
Pont Major	»	»	»				
Celrà	»	»	»				
Flassà	11,15	16,15	22,05				
La Pera	»	»	»	10,00	15,00	7,05	13,30
Corsà	»	»	»	10,15	15,15	7,25	
La Bisbal	»	»	»	10,30	15,30	7,40 x	
St. Climent	»	»	»	10,45	15,45	7,55	
Torrent	»	»	»	11,10	16,10		
Palafrugell	12,00	17,00	22,45	11,25	16,25		
Vall-llobrega	»	»	»	11,45	16,45		
Palamós. (Arribada)	12,25	17,25	23,10	12,10	17,13		
				12,25	17,25		

ENLLAÇOS: Auto núm. 1 recull a Flassà els passatgers sortits de Barcelona a les 7,25.
Auto núm. 5 recull a Flassà els passatgers sortits de Barcelona a les 19,10.

Servei: GIRONA A BANYOLES I VICEVERSA amb tren

ESTACIONS	N.º 20			ESTACIONS		
	N.º 20	N.º 22	N.º 24	N.º 21	N.º 23	N.º 25
Banyoles (sortides)	6,15	14,30	19,10	Girona (sortides)	7,10	12,00
Cornellà	»	»	»	Cornellà	»	»
Girona (arribades)	7,15	15,30	20,10	Banyoles (arribades)	8,00	13,00

NOTES: El tren núm. 20 circularà solament els dissabtes (mercat Girona).
El tren núm. 21 circularà solament els dimecres (mercat Banyoles).

Palamós, 6 d'Abril del 1937.
DELEGACIÓ-GENERAL